Wõõbsus, Räpina kihhelkonnas: 1) 9mal Lehe-kuu pääwal, Nigula-laat. 2) 6mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääwal, linna-laat. 2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur saksa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weikse-laat. 5) 24mal Jaani-kuu p. weikse-laat. 6) 24mal Mihkli-kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat. 8) 20mal Talwe-kuu pääwal, weikse-laat.

Narwa-linn peab linna, weikse ja bobbuse-laata 6mast kunni 10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20mast kunni 23ma Mihkli-kuu pääwani.

Wõera maa asjust.

Kartus kippub wäggise mo kallale, sest ma ei tea praego mitte, misga ma teid, mo armsad Eesti sõbrad, pean römustama. Tühja juttu ei tahhaks aiada, suri tullusaid asju põlle ka mitte warmalt walmis, teile pakkuda. Wõttan õige kätte, ja rägin teile wõera maa asjust. — Mis teie arwate, kui ma teid liggi wõttan, ja ülle merre mõnni hea sadda pennikormad ärra purjetan senna, kus ialdeski weel meie suggulassi ep olle olnud? Teie kül mõtlete: „Kuhhu ja meid siis tahhad wia? egga mailm ni määratu ei olle, et meie Eestimaa mehhed tedda otsast otsani ei tunneks!“ — Teil on äddawaia õigus. Eestimaa mees on

ninnatark, temma tungib keik ilmamaad läbbi. Minne ärra Saksamale: Eestlassi on seal küllalt leida; reisi emalle Prantsusse pealinna, Parisi: ärra sa karda, et seal neid ep olleks. Wat tea: ranna mehhed on julged, ja õppind merre peal ellama, nemmad leiawad saggedaste tenistust kauba laewade peal, ja ullatawad nendega iggale pole. Pealegi sedda on palju ausaid issandaid, kelle suggulasssed meie küllades ellawad, woera maades leida, mõnni kui toapois, mõnni kui antwerk, mõnni kui kaupleja ehk mu ammeti mees. Minne tunne neid, ja nimmeta nimmega, nemmad salgawad ärra, et nad Eestimaa külladest pärritud on, ja kidawad ennast Saksad ollewad. Teie teate issi küll, et se meie maa meeste wallatus on, omma suggu ärra sallata ja ennast Saksaks piddada, kui ta mõnni sõnna Saksa keelt mõistab töngata; mis ta siis ninna ei tõsta, kui tal Saksa keel selge suus, poe kallewist satterkuub selgas, Saksa kübbar peas ja waks sabas jalgas? Ärra sa siis ennam tedda maa mehheks sõima — siis on ta täis Saks. Neid mehhi on agga ka leida, kes küll sure nimme kandjad, siiski omma wanna suggu alwaks ei pea, ja tunnistust annawad, et nad meie maal tallopoia suggusseltsist walge ette on tulnud. Nendest peame meie siis ka luggu, ja nende lahket kõnet ja õppetust tahhame tännuga wasto wõtta.